

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hétre poltior egyszeri hirdetésnél 10 Ft., többzori hirdetésnél 14 Ft. — Hivatalos hirdetésnél minden szó 4 Ft. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő.
ÉLES KAROLY.
 A kiadók nevében:
 Lukonich Gábor dr.
 Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
 Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők.
 Kéziratokat nem küldünk vissza.

Nagy reformok.

A közel jövő országos érdekű teendői közül három probléma magaslik ki. Első az adóreform, második a közigazgatás újjászervezése, illetve államosítása, harmadik a tisztviselők fizetésemelése. Ha az új törvényhozás sikerrel oldja meg csak ezt a három feladatot is, olyan műveket alkotott, melyekkel kitörölhetetlen betűkkel véste bele nevét ez ország történetébe.

Az adóreformról már sokat beszéltek nálunk, tervezet is készült róla s a tervezet ismeri is a közönség. Az elv, melynek szellemében a reform készül, a progresszivitás elve, a vagyoni állapothoz mért arányos adózás. A progresszivitás elvét hangoztatták eddig mindazok az illetékes faktorok, akik az adóreformról beszéltek s nekünk nincs okunk ebben az ígértben kételkednünk. Csakis a progresszív rendszernek van értelme, ha újat akarunk teremteni az adózás terén. Ha nem ilyen lesz az új törvény, akkor nem is kell, mert olthatatlan, rossz és igazságtalan. Ilyen pedig van nekünk most is.

Szükséges, hogy a városok és községek élénk figyelemmel kísérjék az adóreform fejlődését, mert százéves tapasztalat bizonyítja, hogy az ország különböző vidékein különbözők az adóalapok, különbözők az adókiszámitások a szokáshoz és a helyi viszonyokhoz képest. Ezeket

egy kalap alá vonni nem lehet s ezért szükséges, hogy mindennemű adóalap állapotáról külön gondoskodják a reform.

Régi, százéves bajok nyerne majd orvoslást a progresszív adó behozatalával, első sorban a kisbirtokosok, a fél és negyed-szessziók tulajdonosai szabadulnak fel az adó-rabszolgaság alól. Ez a körülmény maga nemzetfentartó vívmány.

A reformnak ki kell terjedni a külföldiek magyarországi birtokaira is. Ezek után nevezetesen magasabb adót kell szednie az államnak, mint a magyar polgárok birtokai után. Hisz ők véradót nem áldoznak a magyar nemzetnek, holott ez az ország védelmével egyetemben védi az ő birtoktestüket is.

Nem lesz méltányosabb és igazságosabb adóemelés, mint ez.

A második nagy munka, mely Magyarországra vár, a közigazgatás reformjának évtizedek óta függő kérdése.

Van már egy helyes új törvényünk, mely mintegy bevezetésül szolgál a nagy reformnak, a közigazgatás egyszerűsítéséről szóló. A törvény jó, de a tapasztalás máris azt bizonyítja, hogy félmunka. A lábbadozó világból ránszakadt vármegyei közigazgatást nem lehet toldás-foldással korrigálni, csak gyökeres új törvénnyel. Remélni merjük, hogy most már nem maradunk a pusztá ígérttel való melegegedésnél, hanem követelni fogjuk az intéző faktoroktól, hogy egyszer már eleget tegyenek az évtizedes

ígéretnek. Tisztában vagyunk azzal, hogy nehéz, de talán még kényesebb munka ez a reform, mert annyi érdekbe ütközik, ahány közigazgatási járása van Magyarországnak. Mindegy.

Egyfelől az autonómia, másfelől az államhatalom érdekeinek Szkillá és Karibdiszei között kell elvitorláznia azoknak, akik erőt és bátorságot éreznek magukban arra, hogy a közigazgatást a modern kor igényeinek megfelelően reformálják. De velük van és bizalommal nézi munkálkodásukat az egész ország közönsége s ebből merítsenek invenciót és erőt.

A harmadik feladat az állami tisztviselők s ennek kapcsán a törvényhatósági és községi tisztviselők fizetési viszonyainak rendezése. Az az egyhangú „panem et circenses”, mely az ország minden egyes városából, ahol állami tisztviselők vannak, oly impozánsan felhangzott, az az egyértelműség, mellyel az ország értelmiségének színe-java egy cél érdekében állást foglalt — lehetetlen, hogy hatását téveszteni az illetékes tényezőkre. Elvégre ők a magyar állam gépezetének alkotórészei s ez a gépezet nem működhetik korrekt, ha visszautasított, letört ambíciója és a felsőbbbség parancsava által elhallgattatott tisztviselők vezeték az ügyet az állami hivatalokban.

Eltételezve a humanizmus szempontjából, a fentemlített szempont olyan fontosnak látszik, hogy az már magában rejti a tisztviselők mozgalmának sikereit is.

Eltévedt sziv.

— A Sümeg és Vidéke eredeti tarcája. —

Ha pedig valaki elolvassná ezt a különös történetet s azt találná mondani, hogy ilyesmi nem történhetik az életben, az vegye tudomásul, hogy ez igaz történet. Lehetséges ugyan, hogy bolond vala e történet hőse. Ámde megessett már, hogy a csörgősipkás bolond lehajította a fejét, mosolyra torzult arcán végig hullott a köny és akkor is azt mondták rá: ni a bolond! Ilyen az élet, amelynek színpadán a nagy tömeg sohasem érti a cselekményt.

Valahonnan messziről került ide egy faluból a nagyvárosba, a kisuccába. Nem volt senkije és nem volt semmije, csak egy kicsi hivatala. Csöndesen, magánosan élt kicsi szobájában a husz éves gyerek, olyan csöndesen, hogy szinte szomorúan. — Sokszor láttam őt ablakában ülni, amint némán hallgatta az udvaron álló platánok lombjainak suttogását. Észrevettem, amint szemek elkalandozik fenn a magasban szellő hajította ezüstös bárnyfelhő játékán, gondolatai messze szállnak, odajárnak valahova, ahova ő is epedően vágyik. Egyszer aztán megismerkedtem vele. Kereszti Sándor hivatalnok vagyok, de nem leszek már soká, tette utána.

— Miért? kérdeztem kíváncsian.

— Nincs kedvem, felelte.

Valóban igaz volt. Szobájában láttam, hogy bizony nem olyasmivel foglalkozik, mi a könyvelés és számfeljés tudományának gyarapítására szolgál. Költemények, regények, de legfőképp szindarabok kötetének tömege hevert az asztal-

on. A platánokon kívül ezek voltak az ő társasága. A lakásán és hivatalán kívül csak egyetlen helyre járt s ez a színház volt. Főleg az egyik operett színházba járt nagyon gyakran. Az erre való pénzt pedig a szájától spórolta el a szegény fiú. Gyakran együtt voltunk, de annál többet nem tudtam meg soha, de egész lénye, magatartása elárulta, hogy valami van a szívében, valami vágy, amely nagyon boldoggá vagy nagyon boldogtalanná tudná tenni. Egyszer együtt voltunk a színházban, ha jól tudom, Lilít adták. Kereszti az egész előadás alatt álmadozva ült a helyén. S mikor a függöny utoljára lehullott, észrevettem, miként fojt el egy sóhajtást. Kívételosen nagyot sétáltunk előadás után. Egy kerülővel ismét a színházhoz jutottunk, melynek kapui zárva, ablakai sötétek voltak. Kereszti megállt.

— Nézd ez épületet, szólt. Feketén, némán mered előttünk, ami szép színes volt, most hideg, hangtalan, sötét, s ez így helyes, mert lásd ez épület egy hatalmas koporsó. Tömérdek édes álom, boldogságról szőtt ábránd, epedő vágy temetője. Most temetői csendesség, gyászos kietlen feketeség honol ott belül. A ragyogó lángok kialudtak, a dalok elhangzottak, üres minden. De az elhagyott nézőtérten a tátongó színpadon a páholyok mélyében a kulisszák festett lombjai között sok keserves fájdalom szülte sóhaj bujdosik s fönn a magasban a csillár kialudt lámpái között összeölekeznek egy-egy titkon ejtett köny-csepp tűnő párájával. Olykor ha innen távozom, bármily vidáman daloltak, kacagtak is, én úgy érzem, mintha temetés lett volna. De a ravatalt nem látta senki, ott volt valaki szívében. Ke-

reszti elhallgatott, én pedig néztem őt e beszéd alatt. Szemében valami végtelen fájdalom kifejezése látszott. Halkan szólítottam meg, jöjjön, menjünk haza.

— Megyek . . . megyek suttogta csöndesen ingatva fejét a sötét épület felé. Mikor hazajöttünk a platánok alatt kezemet megszorítva bágyadt mosollyal mondá:

— Bolondokat beszéltem, de ne haragudj érte!

Három hétig nem láttam Keresztit. Egyszer aztán mikor hazajöttem, az egész háznap sirt, szobaasszonyom pedig elmondta, hogy siessék a Rókusba, Kereszti meglötte magát. Mikor odaértem, még élt, az orvos mondta, hogy velem akart utoljára még beszélni, siessék, mert már nem sok idő van. Mikor odaléptem az ágyhoz, Kereszti odavont magához és könyölgő hangon elmondta a maga tragédiáját.

— Senkise tudja, miért ölt meg magam. Neked elmondom. A szívem szakadt meg. Szerettem egy leányt, színésznőt, te sejtethető, hogy kit. Két éve már minden gondolatom az övé volt. A legnagyobb nékülözések és lemondások árán mentem a színházba, hogy beszélhessek vele. Erre legjobb módúak gondoltam, hogy virágot nyújtassak föl neki úgy, mint más. Félévi nyomorgások után összehoztam az árat. A szép bokrétára ráakasztottam a névjegyemet és így adták fel neki a zenekarból. Felvonás után pedig siettem fel a színpadra, hogy bemutatkozzam neki. Az öltözöje előtt, melybe épp akkor hordták a virágot, köztük az enyimet is, sok ember állott. Én megálltam, nem tudtam közel jutni hozzá. A körülállói üdvözölték, bókoltak neki s egy szál virágot kértek.

Sümegei Kálmán emléke.

(H—nk.) Sümegei Kálmán nevére még emlékeznek azok, akiknek olvasmányai nem szorítottak pusztán a külföldi minták után induló — és nem mindig szerencsésen mintázó — modern írók alkotásaira. De vajon sokan vannak-e, akik Sümegei Kálmánt és munkásságát nem feledték el? Szóba sem igen került azóta, hogy elparentáltuk a Gyászrovathban, mint az olyant, aki — szépirodalommal is foglalkozott. Ennek a megállapodott világnézetű, kitűnő megfigyelő, s minden ízében magyar írónak akkor nemcsak a porrá lett testét, hanem az emlékeztető is eltemettük. Most támasztotta fel a Dugonics-Társaság, köszönet érte mindazok részéről, akik hisszük, hogy nekünk, magyaroknak van magyar irodalmunk is. A *Foszlányok*-kal az a szegedi irodalmi társaság maradandó emléket állított az elhunyt írónak.

Ezek a *Foszlányok* a Sümegei Kálmán összegyűjtött munkái. Az első részt a könyvben Sümegeinek az a beszéde foglalja el, amit a Dugonics-Társaság ülésén székfoglalóul tartott. Érdekes részt találunk ebben arról, hogy a Falu rossza, — a népszimfóniák ez az ideálja, — miképpen nyerte el a 100 aranyat. Sümegei akkor a Nemzeti Színháznál olyan íróakéféle volt. (Ha most élne és most írta, akkor bizonyára — titkár volna.) Szígligeti ismerte föl tulajdonképpen a Falu rossza szerzőjében a zsenit. A bírálók kívül Gyulai Pál, Vadnay Károly, Feleki Miklós voltak. Feleki a Panna asszony leánya című darab mellett kardoskodott. Vadnay a Falu rossza-t pártolta, Gyulai szintén így gondolkodott, Szígligeti döntőszava járult hozzá végül, hogy Tóth Ede fölemelkedjék az ismétlenség homályából. Tulajdonképpen pedig Sümegei hívta föl Szígligeti figyelmét a Falu rosszá-ra, mert ő olvasta el először a darabot.

A magyar társadalmi dráma még eddig nem pótolta veszteségéről, Csiky Gergelyről még érdekesebb adatokat olvasunk a *Foszlányok*-ban. Hogy Csiky a drámáira adta magát, — Sümegei annak tulajdonítja, hogy Csikynek adósságai voltak. A drámáinak tiszteletdíjaiból törlesztette le azokat. Ez a kijelentés Csikynek érdemeiből egy cseppet sem von le. Sőt örülnünk kell, hogy ezek az adósságok a magyar dráma-irodalomnak tettek megfizethetetlen szolgálatot. Csikynek első műve — amellyel a Teleky-pályázat száz aranyát megnyerte — tudvalevőleg a *Fóslat*. Érdekes epizód, hogy a bírálók ennél a munkánál a szűgyen-paragrafust alkalmazták. A többség ugyanis csak mint relatív becsű pályaműnek szavazta meg a díjat s ezért a jellegese levelet nem bontották föl, tetszésére hagyván a szerzőnek, hogy jelentkezik-e, vagy nem, a száz aranyért.

Csiky jelentkezett Arany Jánosnál, az Akadémia főtíkáránál.

— „Az öreg ur — beszélt később a költő — gyöngédséggel vigasztalt, hogy a szűgyen-paragrafus kedvem szárnyát ne szegje, mire én, a megélemedett férfiú naiv örömevel, akár valami kis diák, azt feleltem: „Hála Isten, csak hogy így is megnyertem a száz aranyat!”

— Mindjárt, mindjárt, mondá ő, de meg kell néznem, hogy melyikből adhatok.

És sorra vette a bokrétaikat. Az is, ez is becses volt neki, az egyiket egy herceg adta, a másikat egy gróf, a harmadikat egy bankár. Mind ismerte őket, lát meg akarta becsülni a virágjukat. Végre az én bokrétaim jutott kezébe. Elolvasta a névjegyet: Kereszti Sándor.

— Nem ismerem, szólt, ebből adok. S akkor ott a szemem láttára, a vadállatok módjára szaggatták szét az én édes bokrétaimat idegenek. Neki magának egy szál se jutott belőle, mert ami megmaradt, azt a földre dobták a szemét közé. Ez a jelenet sokat, mindent megmagyarázott nekem. Megtudtam ebből, hogy ami reám várhat, az csak boldogtalanság, fölismerem a saját nevelésügrült voltomat. De arra nem éreztem magánat elég erősnek, hogy a lemondás kinjárt egy egész életet kereszttől ápoljam. Azért tettem, amit tettem. Lehet, hogy bolond voltam, de akkor is jobb így. Én így szépen halok meg az ő nevével az ajkamon. S ezt mondó el neki majd egyszer, meséld el s add át a fiókomban talált levélsomót s egy szál virágot, hervadt virágot, amit nekem sikerült megmenteni, abból a bokrétaból.

Hozzád csak egy kérés van még. Ott a házban lakik a Zsiga cigány. Jó barátságban voltunk, megteszi nekem, hogy elhuz egy nótát. Az a nóta pedig egy keringő. Te ismered, együtt halgattuk egykor:

Oh mily bohó valék,
Mi balga gyermek,
Ilyen szerelmet...

Nemeskéri Kiss József.

Csikynek azonban az *Ellenállhatatlan* szerzett tulajdonképpen népszerűséget. Ezzel a darabbal a szerző a Karácsonyi-pályadíjat vitte el. — Erről ezeket a reminisszenciákat írja Sümegei: „Az 1878-ik évre szóló pályázat különösen nagy port vert fel a budapesti írói körökben. Az akadémiai bírálók nagy elismeréssel beszéltek egyik pályaműről s találgatták ki lehet az írója. Rendre vették az ismertebb nevű drámaírókat, de egyben sem tudtak megállapodni.

— Talán Dócy? — kérdeztem (t. i. Sümegei) néhány órával a pályázat eredményének kihirdetése előtt Beöthy Zsoltól, a pályaművek egyik bírálójától.

— Az nem. A munkán kevés a sallang s szerkezete tömör.

— Talán Rákosi Jenő?

— Az sem. Az egész darabban alig van szójáték.

— Talán Toldy Pista?

— Az sem. A darab éppen nem sikamlós. Sőt azt lehet mondani, puritán.

— Hát Bercik Árpád?

— Az meg kevésbé. A munkában nem a helyzetkomikum uralkodik.

— No, akkor talán Csiky Gergely?

— Az meg éppen nem. Csiky minden darabjában sokat prédikál s ebben alig van fölösleges szó. (Csikyről a *Fóslat* és a *Fanus* után Gyulai Pál nyilatkozott úgy, hogy sokat prédikál. Pedig hát csak a lírai elemnek adott nagyobb tért, ami nála akkor még természetes volt.)

Igen jellemző ez a kis epizód az akkori bírálók felfogására. Csikyben még nem bíztak, mint új emberben s nem akarták elhinni, hogy az *Ellenállhatatlan* az ő munkája legyen. Csiky nem tartozott az akkori, minden irodalmi alkotás fölött sátrafa hatalommal döntő Beöthy Zsoltok imádói közé. Ezeknek az uraknak később nagyon rosszul esett, hogy nem céhbelt tüntettek ki a jutalommal — akaratlanul.

Elmondja Sümegei azt is, hogy Csiky egy időben a saját szíve drámáját akarta megírni. — A költő ugyanis szerelmes volt egy „kacér nőbe” s e miatt a szenvedelmes érzés miatt menekült el Párisba.

Még számos érdekes dolgot ír le Sümegei Csikyéről. Mind olyan adatok, amelyeknek határozottan irodalmi becsük van, kivált arra nézve, aki majd megírja a magyar társadalmi szindarab apjának bű, részletes életrajzát.

Sümegei Kálmán a *Kisfaludyak* pátriájában született. A költő által megénekelt virány, a Balaton csillogó tükre, a régi regékről mesélő várak romjai, a Kisfaludy Sándor poézisétől beragyogott szülőföld látása inspirálta Sümegeit arra, hogy rajongó bálmulója legyen a Regék költőjének. A könyvnek az a fejezete, mely Kisfaludy Sándorról emlékezik meg, igen érdekes. Szép, alapos tanulmány ez Kisfaludy Sándorról s eredeti, hogy Sümegei nemcsak a költőt, hanem a gazda Kisfaludyt is tanulmánya tárgyává teszi. Kisfaludyról — mióta Bercik Árpád megírta a Himfy szerelmeit, — egész irodalom keletkezett. Londez Elek nagy alaposággal szedte össze a költőre vonatkozó adatokat és irodalmi színvonalon álló dolgozatban bocsátotta közre, — mégis úgy találjuk, hogy Kisfaludyról legsikerültebben Sümegei ír e könyvben.

Az essay-író — mikor Kisfaludyt veszi, tollára — hogy feledkezhetnék meg a költő műzsjáról, Szegedy Rózáról? Poétikusan írja le Sümegei a költő szerelmét.

Magyarország herceggimásáról, Vaszary Kolosról külön fejezetben emlékszik meg a könyv írója. Tiszteletreméltóvá teszi a leírás élelénkségén kívül ezt a munkát a valódi szívből jövő valláosság hangja is.

A herceggimásról szóló fejezet után ír az író — Wekerle Sándorról, mint diákról. (Ez az életrajzszerű leírás, tanulmányunk nem mondhatjuk, az egyházpolitikai harcok kezdete alkalomával fogamzott meg az író tollában.) Erdemes ide is lenyomatni a következőket: „Wekerle Sándor csak egyszer nyert pályadíjat: a deák-Parnasszuson. Akkor sem a Pegazus, melyre pedig ő is fölült (fordítván Anakreont), segítette föl oda, hanem a szónoklat. Ime, talán itt a nyitja annak: miért vált a bureauból kikerült államtitkárból egy csapásra elsőrangú parlamenti szónok!”

A könyv első részében leírja még Sümegei, hogyan kapott az ő öccse (Sümegei Tivadar urodalmi ispán Sümege. Balaton-Füreden a Kisfaludy-szobor leleplező ünnepén történt. Szerk.) csókot báró Eötvös Józseftől, aki ekkor kultuszminiszter volt.

A könyv másik felét *Elbeszélések* töltik be. A magyar elbeszélő itt is kiviláglik az íróból. Magyar földön magyar alakok az ő tárgyai. A végrendelet megható, poétikusan szép. A tréfás eszében a valódi, gyökeres magyar humor ragyog. A vármegye kocsisá-nál csak Mikszáth irt szebb és jellemzőbb genre-t és újabban Ke-

mehey Jenő fordult szimpatiával azok felé, akik közül való a vármegye kocsisa, A gentryt, a koldust, de büszke magyart írja le művészi tollal ebben a rajzban a szerző. Nem a gunynak, nem a kárörömnök azon a hangján, ahogy most szólnak a divatos írók a gentryről, hanem azzal a sajnáló és mégis büszke öntudattal, amelyet csak magyar író tud megírni és magyar olvasó tud megérteni. A *Tollfosztók*-ban a régi, patriarkális, mult idők kaposán rajzol meg finoman egy öreg cselédet, aki „élhetne úgy, mint a padkán nyujtózókodó vén macska, amelyik naphosszat a szenes kályha mellett szunyókál s léhűtően dorombol. Őt sem kényszerít senki a munkára. Rég penzióba tették a háznál, melynek régi, hí tagja, de amely neki is mindene; egész világa, keskeny földi pályája.” Ehhez azonban régi cselédek és régi — gazdák kellenek.

Forgácsok.

Sok betűt rovunk mi össze. Ezek a betűk addig élnek, amíg az újság megjelenik, aztán végők, meghalnak. Velők hal az eszme is, amelynek — rövid időre — életet adtak. No, most mégis volt egy fölszólalásunk, amelynek fogantatja lett. A fölszólalás lámpát kért a malom uccába és a vasuti utra. De ne gondolják, kérem, hogy most már ott pislognak azok a szerény petroleum-lámpák. A világért se. Kérésünknek csak annyi fogantatja lett, hogy — a hamuházi uccabeliek is lámpát kérnek.

Mivel azonban nekünk nem halt meg amerikai nagybácsink, aki ránk valami dús penszilvániai petroleum forrást hagyományozott volna, azért a hamuházi uccabeliek kérelmét tovább adresszáljuk a községi előljárásnak.

Bizony nevetségesen szomorú dolog, hogy egész nemzedékekkel a bolondját járattja — a *sümegei toronyóra*.

Hogy is mondja az uttörvény? Úgy, hogy az uttöstre vagy annak tartozékára semmiféle tárgyat bármely csekély időre sem szabad elhelyezni. Az uttörvénynek ezt a rendelkezését nem igen respektálja egyik-másik kereskedőnk. Csak azután baj ne legyen belőle s valamelyik járó-kelő atyánkfia ki ne törje a lábát, vagy be ne zuzza az orrát.

Mi meg tesszük a figyelmeztető szót, most már a rendőrség lelke rajta, ha ez a „pusztába kiáltó szava marad.”

Bárd.

H I R E K.

— **Hivatalos vizsgálatok.** Csértán Károly, vármegyénk alispánja Szuloberger Alajos megyei főszámvévo kisérétében f. hó 23-án Sümegeben időzött s megvizsgálta a sümegei főszolgabírói hivatal, majd pedig a községi előljáróság hivatalát. Nagy Gábor székesfehérvári csendőr-örnag f. hó 25-én a helybeli csendőrörst vizsgáta meg. *Trombitás* Ignác állategészségi felügyelő pedig f. hó 25-én Sugár Jákó állami állatorvos ügykezelését vizsgálta meg.

— **Áthelyezés.** Az igazságtgyimiszter Béky Tamás sümegei járásbírósi aljegyzőt a csurgói járásbíróshoz helyezte át.

— **Kinevezés.** A zalaegerszegi pénzügyigazgatóság Sáfár Gergely pénzügyigazgatósági állandó napidíjast segélydíjas gyakornokká nevezte ki.

— **Megyebizottsági tagok választása.** Sümegeben október 21-én volt a megyebizottsági tagok választása, amelyen a polgárok élénken gyakorolták jogukat, mert 201-en szavaztak le. A választás Bárdi György kir. közjegyző és helyettese, Németh János plébános vezetésével folyt le. Bizalmi férfiak Sümegei Tivadar, *Krisztinkovich* József, Sugár Jákó és Kiss Antal voltak. Fél öt után hirdette ki Bárdi dr. az eredményt, amely szerint *Lukovich* Gábor dr. 149, *Epstein* Vilmost 111 szóval választották meg. Ezenkívül *Barkóci* Károly 96, *Tóth* György 85 szavazatot nyert.

Csab-Rendeken a megyebizottsági tagok választása Bogyay János elnöklete alatt ment végbe. Ezen a napon a választási urna elé szólitották Csabrendek Káptalanfa és Nyírad jegyzőségekhöz tartozó választó polgárokat. E fontos kérdésben semmi érdeklődés nem mutatkozott, mert reggel 9-től d. u. 4 óráig, mikor a választás bezáratott, 120 választó élt törvényadta jogaival. Ekkor kihirdették az eredményt, mely szerint *Sajtóri* János csabrendeki bírót és *Egyed* Péter hanyi lakost választották meg megyebizottsági tagokká.

Ukkon Jaszovszky Györgyöt (Sárosd), László Dénest (Rigács) és Kovács Henriket (Ukk) választották meg a megyebizottság tagjaivá.

Zalaegerszegeen: Udvardy Ignác, Kovács László, Szupits Antal és Krosco István; **Letenyén**:

Csémpezs Kálmán, Dénes Jenő, Kámán Lajos, Gájási Lajos; *Alsódomború*: Mihác János, Stefics István; *Kotor*: Lisziák Lajos, Kala György; *Perlak*: Zala József, Csarba Andrács; *Murasszerdahely*: Kobencs József, Margitai József; *Csák*: Besnyő Károly, Prusatz Alajos; *Keszthely*: Lenárd Ernő, Beck Sándor; *A. Lendva*: Vida János, Tivadar Ferenc, Volper Pál; *Alsó-Bugod*: Tancsics József, Simon Mihály, Tamás József; *N. Kaniása*: I. K. Oszterhuber László, Knorcer György; *II. K.*: Sallér Lajos, Rotschild Samu dr.; *Páka*: Polnisch Árpád, Litarty István, Kukorelly Ferenc; *Kerka-Sst. Miklós*: Hajdú Ferenc, ifj. Gazdag László, Gaál István; *Z. Lövő*: Laky Imre, Farkas Sándor; *Türje*: Illés Ráfael, Veledics Lajos; *Dobronak*: Forintos Titusz, Gönc János; *Baksa*: Boka Gábor, Zakó Mór, Soós József; *Belatinc*: Nagy Sándor, Kollár Péter, Bassa József; *Kiskomárom*: Káfká László, Ferenci János, Stungel József, Márton József; *Tapolca*: Glázer Sándor, Vastagh János, Handléri Gusztáv; *Bak*: Thassy Lajos, Kayser Vilmos, Tóth Gyula, Pajthy Elek; *Palin*: Borsos Péter, Tóth Antal, Berkovics József, Szántó Gábor; *Alsó-Örs*: Leidl Emil dr., Köves Ede; *Pacs*: Lipics József, Zsiga Mihály, Tóth Pál, Német Andrács; *Monostor-Apáti*: Kántor Soma, Vlasics Nándor, Fekete Gáspár; *Mura-Vid*: Solyomi Tivadar, Dienes Sándor, Böhm Sidney dr., Horváth Csongor János; *Gelse*: Viola Ignác dr., Kalamár Kálmán, Varga László István; *Hodosán*: Böhm Sidney dr., Tivadar Ferenc; *Karmacs*: Dézsenyi Árpád dr., Horváth Károly, Barna György, Ódor Géza; *Balatonfüred*: Segesdy Ferenc dr., Varga János; *Kapornok*: Gaál Miklós, Pálffy László, Keresztury György; *Lesence-Tomaj*: Ángyán János, Hangay Géza; *Köveskál*: Sághegyi Jenő dr., Papp Lajos, Fehér Sándor, Csökör Kálmán; *Lenti*: Tóth Sándor, Kovács Sándor, Borsos Ignác, Kovács István, Borsos János; *Zalasszentgrót*: Malatinszky Lajos, Scholtz Károly; *Szridó*: Simon Lajos; *Káptalan-tóti*: Cságyolyi Pál, Cigó Ferenc, Lóke István; *Ságod*: Meszler Vendel, Boronyák János, Beck Ádám; *Balatonudvari*: Hamar Lőrinc, Farkas József, Soós Gábor. A mihályfai és a zalasszentlászlói kerületben a választás október 28-án lesz.

A csabrendeki olvasó kör megalakítása. A csabrendeki polgári olvasó kör október hó 20-án este 7 órakor rendes közgyűlést tartott, melyen a kör tisztviselőit megválasztották. Elnöknek: Barca Lászlót, alelnöknek: Schreimer Dénest, pénztárnoknak: Kovács Vilmost, jegyzőnek: Csepregi Gábot, háznagynak: Posgai Andort választották meg közfelfelkeltéssel. Választmányi tagok: Bogyay Aurél, Bogyay János, Főce József, Lengyel Armin dr., Löb Ignác, Németh Géza, Oszterhuber Lajos és Vinkler Sándor dr. Póttagok: ifj. Kozma József és Krausz Mihály. A körnek jelenleg 40 rendes tagja van. Kültagja ifj. Tarányi Ferenc dr.

Áttérés Töröki Pál ág. evang. vallású lakos Zala-Mihályfán f. hó 20-án áttért a róm. kat. egyházba keblébe. A hitavatást Kardos Lászlár plébános végezte, aki meghatóan szép beszédet intézett ez új hívőhöz.

Exhumálás. Megirtuk, hogy Laskay Tivadar keszthelyi fakereskedőt gyermekeinek mérgezésével vádolták. A kis hullákat hát fölvetették. Fölvetették később édes anyjuk porait is. Most arról értesülünk, hogy folyó hó 24-én Laskay édes apjának holt tetemét is exhumálták.

Gazdasági tudósítás. Csabrendeki levelezőnk írja: Október hó folyamán kisebb nagyobb csapadékok voltak, minek következtében az őszi vetések jól keltek. Kukorica termésünk igen gyenge volt, de kvalitása azért jó. — A szüret e héten véget ért. Átlagban számítva az eredmény olyan mint a múlt évi, de egyes helyeken minden várakozáson felül való hozomány volt. Az idei termés különösen minőség tekintetében kitűnő. Vevők még kevés számmal jelentkeztek, de azért literért már 48—50 fillérért vették egyes borkereskedők.

Vasúti előmunkálati engedély megköszönés. A kereskedelemügyi m. kir. értesítette Weiss Oszkár szombathelyi lakos mérnököt, hogy a keszthely — balaton-szentgyörgyi helyi érdekű vasút Keszthely állomásától Hévis fűrdőig vezető keskeny vágányú gőzmozdonyú vasútvonalra, valamint az előbbi vonalból Keszthely város belterületén az Andrassy-téren kiágazó és a Balaton partjáiig vezető lóvasútra az 1899. évi október hó 17-én 62.816 szám alatt kelt rendeletével kiadott és a múlt évi augusztus hó 29-én 57518 szám alatt kelt rendelettel meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számított további egy év tartamára meghosszabbította.

Zrinyi-émlék Csáktornya. A Zrinyi emléktértervét Szász Gyula tanár, vármegyénk szülötte, országos hírd. művész, a maga valódi nagyságában Csáktornya a Zrinyi téren fölállította. A közönséget meglepték az emlékoszlop hatalmas

méretei és annak esztétikailag nemesen egyszerű, cikornyátlan művészi kivitele.

Iskola-államosítás. Csáktornya város iskolájának államosítása tárgyában kötött szerződést a kultuszminiszter jóváhagyta. E szerint a csáktornyai elemi népiskolát, mely 88 éven keresztül a város gondozásában volt, már a jövő 1902—1903. szeptember 1-én az állam átveszi.

Borkereskedők kartelleje. Dunántúlról, a Balaton mellékéről, panaszos jelentést kaptak a „Borászati Lapok”, a borkereskedők kartelljéről, mely a borárak leszorításával a borkereskedők minden reményét tönkreteszti. A szőlőfelújítási akciónak az volt a természetes alapindulata, hogy a gazdák a leszorított szőlő és bor eladási árából fogják törleszteni az Agrárbanktól fölvetett kölcsönöket. A szőlőfelújítás az idén éreztette először hatását a bő termésben s ugyancsak az idén közbejárt egy rendkívüli körülmény, amellyel azonban gondoikozó gazdaságpolitikusnak számolnia kellett: a választások, amelyek nagy forgalmat és nagy keresletet okoztak borból és egyéb italokból. Ez a nagy forgalom és nagy kereslet azonban éppen a borkereskedők kartelleje miatt nem emelte az árakat, sőt oly alacsonyra tartotta, hogy a gazdák nemhogy fáradságuk jutalmát élvezhetnék, de sok helyütt, különösen azonban a Balaton mentén, elégtelenül nehéz helyzetek és zavarok keletkeztek az Agrárbanknak fizetendő törlesztések körül. A borkereskedők gazdák szőlőföldjeiket erejükben tehetetlenek a kartellel szemben, itt az államnak kell közbelépnie. Az állam törvénnyel szervezett intézményt hívott életbe a szőlőfelújítás kérésztülvitelére, az állam égisze alatt mentek bele a gazdák a nagy áldozatokkal járó akcióba, magának az államnak is nagy összegei forognak köztük, államérdek tehát, hogy ott, ahol annyi munkát, fáradságot, pénzáldozatot fektettek be, ne egy-két akkaporáló borkereskedő szűreteljen. A kormány, ha igazán akarja, találhat módot a borkereskedők szövetkezési uton való országos szervezésére s a borkereskedők igen megerősödött, meggyarapodott adóképesége bőven kárpótolná azokat az esetleges veszteségeket, melyek a borkereskedelem megszökent adószolgáltatásából származnának. Csak állami beavatkozás törheti meg a borkartell s nagy gazdasági érdek, hogy ez minél előbb meg is történjen.

Országos vásár. Dömjötnapi vásárunk f. hó 25-én volt. Nagy sokadalom gyűlt egybe az őszi vásárra s a zsidóvásárral csakúgy sürgött-forgott a nép. A Flórián-téren, mint mindig, most is rengeteg káposzta volt, 10—12 koronáért kelt száza. Diót is sokat árultak. Jutányos áron lehetett venni. 7—7.40 korona volt méreje. A marhavásár nagyon silányul ütött ki.

Meghalt a barátja sirjánál. Egy öreg ember tragikus halála kelt általános részvétet Péterfán. Boros Sándor 68 éves ügynököt régi barátság kötetle Fekete Sándor gazdálkodóhoz. A két öreg szinte elválaszthatatlan volt egymástól. Fél százados barátságukat semmi sem volt képes megzavarni. Ennek a szép barátságának véget vetett a halál, mely feketét elragadta. Az öreg Boros szomorú szívvel készült barátja temetésére. Reszkető léptekkel haladt a koporsó után és sűrűn törölgette a szemét. A temetőben ő volt az egyik, aki a koporsót a Szent-Mihály lováról lesegíteni igyekezett. Az utolsó szolgálat, amit barátjának tett, igen kimerítette az öregot és mikor néhány rögtöt dobott a koporsóra, egy jalkiáltással a földre zuhant. Az elhunyt jóbarátért érzett fájdalom, a sok izgatottság annyira hatott rá, hogy szívvelhűdés érte s Boros ott a nyitott sir előtt adta ki lelkét.

Másodvirágzás. Kálmán Salamon szántói lakos kertjében egy almafa újra kivirágzott. A fa zöld lombjai közül csakúgy mosolyognak le a halványpiros virágok. Aligha hirdetik sokáig a tavaszt az őszben. Egy hűvös éjszaka s dermedten hullanak le a gyöngéd szirmok, a kedves virágok, nem lesz belőlük gyümölcs, mert jön a tél.

Filokszerezés szőlő. Nagy-Kanizsa rendezett tanácsú város szőlőiben a filokszera jelenlétét megállapították, mire a város határát a földmivélségi miniszter zár alá helyezte.

Tolvaj cigányok. Mikor a cigányok Siúmegre telepedtek, többen kérdezték: miből él ez a fekete képű kócska népség? Hát lopásból. A dömjötni vásár ugyancsak jó alkalom volt nekik. Loptak, mint a szarkák, loptak, ami kezük ügyébe esett: kalapot, cipőt, csizmát, dolmányt, nadrágot stb. Szemes csendőreink azonban rajtaszították őket s néhányat betettek a dutyiba. Itt bizonyosan melegebb helyök van, mint a szellős sátorban, ha ugyan a cigány érez hideget.

Tűzek. A vörös kakas ugyancsak dolgozott a múlt héten. *Kehidán* Major András gazdasági kertjében levő szalmakazalt Major két ott játszó kisebb gyermeke felgyújtotta. A szalmaka-

zallal együtt leégett 8 lakóház, 5 melléképület, gazdasági eszközök, összesen 8349 korona értékben. — *Szigliget*ről írják, hogy a Szigligethez tartozó s báró Tódeskó Lipót tulajdonát képező kisberki malom leégett. A kár 14,200 korona értékben. A tűz oka ismeretlen. — *Monostor Apáti*ban pedig a fin boszujja dobott oszát saját atyja, Magyaros Lajos szalmakazalába. Az így keletkezett tűz nemcsak a szalmakazalt hamvasztotta el, hanem vele együtt leégett 17 ház, 14 melléképület, sok takarmány, gabona, baromfi. A kár 7671 korona. A gonosz fiut átadták a zalaegerszegi kir. ügyészségnek. — *Gyulevésnek* is meggyűlt a baja a pusztító elemmel. Ott meg Veisz Károly padlásán ütött ki a tűz. A ház valamint a két szomszédos épület, gazdasági eszközök, gabona, élelmiszer leégett. 14 darab juh is áldozata lett a tűznek. — *Köves-Kálláról* jelentik, hogy Győrffy Pongrác bérlő kerek pusztáján, a gazdasági kertben játszódozó kanász fin egy szalmakazalt meggyújtott. Vele együtt több is leégett. A kár 8000 korona. — *Pussta-Dörögden* is működött a vörös kakas. Skublics Gyula vincellérjének lakása kigyulladt s vele együtt több gazdasági eszköz is elhamvadt, 6 darab juh is odaégett. A kár 1028 korona. — *Tapolcán* óriási szélviharban kiütött a község nagyjából szalmával fedett házai részén a tűz. A gyorsan kivonult tűzoltóság megfeszített kitarással és fáradsággal sikerült legnagyobb szerencsére a tüzet elfojtani, ugyanarra, hogy csak három ház égett le. A leégett házak biztosítva voltak.

Megszökött a mézeshetek után. Arra se igen volt még eset, hogy az ifju és boldog férj már a mézes hetekben megszökik kedves élete párjától, aki szép is, fiatal is s mindezekhez még szerelmes is. Bundán Bernát „szerelem”-ből vette feleségül Kormon Máriát. Szeptemberben volt az esküvő és az ifju pár — legalább azt állítja a faképnél hagyott menyecske, — boldogságban élt október közepéig. E hónap 17-én Bundán Bernát anélkül, hogy bárkinek egy szót szőtt volna, eltűnt a háztól. Ott hagyta a friss menyecskét, a holmit, az anyóst, mindent, csak a hozományul kapott 200 koronát s az anyóstól kölcsönkért 90 koronát vitte magával. A hat hetes menyecske kérésére országszerte kerestetik a megugrott férjét.

Elveszett gyermekek. Badaacsonyan egy szegény földmives ember két kis gyermeke veszett el a múlt napokban. Az egyik 8, a másik 4 éves, mindkettő fiú. A délutáni órákban távoztak hazulról s elmentek játszani. Az est közeledtével anyjuk hívó szavára sem jöttek elő. A szegény kétségbeesett anya siránkozó tudakozódására megnyugtató választ sehol se kapott, most tehát mindenütt keresi gyermekeit, s nem tudni: mi van az ártatlanokkal.

A lelkiismeret. Fabján Frigyes kispáli legényt a bucsu alkalmával, a nyáron agyonszúrták. A legerélyesebb nyomozás ellenére sem tudták kideríteni a tettest. Két odavaló legényt letartóztattak ugyan, de csakhamar szabadlábra kellett őket helyezni. Végre a múlt héten jelentkezett a gyilkos egy lakhegyi lakos személyében. Törődelmesen bevallotta bűnét. Előadta, hogy lelkiismerete tettének elkövetése óta örökkösen furdalta, amit tovább elviselni nem tudott.

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy. Kágya hirdetését a t. c. olvasó közönség szives figyelmébe ajánljuk.

Az agglégény sorsa. Ahol a társasélet nem fejlődött ki teljes virágában, az agglégénynek rossz dolga van. Amíg fiatal, csak megjárja valahogy, de ha megvénül és ha öreg korában szerelmes lesz... Akkor kezdődik csak a baj. A mi agglégényünk szerelmes. Szegény leányt szeret. Szegény leányt oltár elé vinni egy szegény agglégénynek kész veszedelem! Mit tegyen? Tanácskozik jó barátaival, gyógyító balzsamot keres szerelmes szívére. Mindhiába. A józan ész és barátai azt tanácsolják neki, hogy házassága által egy szegényből ne csináljon két koldust. Leikének egyszolya kezd inogni. Már-már lemondani készül az életéről, midőn megjelen előtte szerető anyja képe, kinek ő az egyetlen kenyéradója, támasza. Előtte lebeg imádoztjának szerelmes tekintete. A szív szeretete folyton harcban áll az ész józanságával és ismerősei úgy bánnak vele, mint a kibe csak hálni jár a lélek... Egy napon azután hivatalából sürgős ügyben kérték lakására. Két ur várta már. Minden bevezetés nélkül egy rakás pénzt olvastak le asztalára. Ellenértékül csak a nyers sorsjegyet kérték Török A. és Tsa bankháza (Budapest, V., Váci-körút 4/a.) kiküldöttel, akik azért jöttek, hogy a nagy nyereiményt kifessék. Anya és fiú örömkönyezve, egymás nyakába borulnak és épp e pillanatba érkezik a most már szerencsés leányzó is. Az eljegyzésen a vendégek számtalan lelkes pohárköszöntőkben emlékeztek meg a szerencséshez bankháza és egyhangulag hangoztatták a beszédek végén: „Eljen a szerencsés hozó Török bankház!”

A következő köszönet-nyilvánítás hű bizonyítékot ad egy még eddig nem eléggé ismert, az általános jólelet elősegítő gyógyszeréről:

Bizonyítvány. Alulírott ezennel köszönetét nyilvánítja *Wilhelm Ferencz gyógyszerész, cs. és kir. udv. szállító úrtól Neunkirchen (Bécs mellett)* 1900. jan. 22-án megrendelt s a posta által kézbesített *Wilhelm-féle csua- és közzvény-ellenes vértisztító teáért.* Nevezett tea a kívánt hatást megtette. Még mielőtt felét használtam volna, már szapon belül bal csipőmben és csontban voltak rettentő közzvényes fájdalmaim, melyek minden gyógyszernek makacsul ellenszegültek, annyira javultak, hogy az ágyat elhagyhattam és üzleti teendőimet újra megkezdhettem.

Ajánlom mindazoknak, kik hasonló bajban szenvednek, tegyenek kísérletet *Wilhelm Ferencz gyógyszerész ur Neunkirchen (Bécs mellett)* kitűnő vértisztító teájával.

1900. február 10.

Tisztelettel
V. Barb. Huber neje

a Lóhozoz címzett kanton tulajdonosnője
Aesch-Neftenbach, Zürich, Svájc.

BORTÖMLŐK

keményedés, törés és gombásodás elleni jótállással kaphatók

Kuschnitzky & Grünhut
cs. és kir. udv. szállítóknál
BÉCS, BUDAPEST,
I., Schottenring 5. VI., Andrássy-ut 20.

Ugyanott az összes *pinceszeti eszközök, szivattyúk* kaphatók.

Minták és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Szőlőoltványok.

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradaimnak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedül, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem halhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útmutató és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ár 6 forint.

Diócsemeték Óriási jövődelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely minden háza és család, ahol annak tartalmát használni szeretnék, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdeklében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gabor Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

JANKÓ ÁRPÁD cipésmester
Sümege.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a téli idényre a legjobb minőségű bőrből, legfinomabb kidolgozású és tartós url-, női- és gyermekcipőket készítek a legolcsóbb árért, a n. é. közönség teljes megelégedésére.

A n. é. közönség bizalmát és b. pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel
JANKÓ ÁRPÁD
cipésmester,
Sümege.

1000.000
KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE.
az 50,000 nyerevénynek
Legnagyobb nyerevény legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona

A nyerevények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizelendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. 1	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	150
4900 " "	120
50 " "	100
3900 " "	50
2900 " "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**
a melyek 5 hónap alatt húzatnak ki.

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.
Nagyon sokan szerencsések lettek általunk!
Öt és fél millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecstől vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy **50,000**
pénznyerevényrel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék szerint.
5 hónap alatt összesen tizenhárom millió 160,000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétei a következők:
egy nyolcad (1/8) frt — 75 vagyis 150 kor.
" negyed (1/4) " 150 " 3.—
" fél (1/2) " 3.— " 6.—
" egész (1) " 6.— " 12.—

A sorsjegyeket *utánvétellel* vagy a *pénz beküldése* ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év november hó 5-ig
bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Társa
BANKHÁZ
Budapest.

Hazánk legnagyobb detall osztálysorsjáték üzlete.
Főáruhánk osztálysorsjáték osztályai:
1. Váci-körut 4/a. — 2. Muzeum-körut 11.
3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél kivágandó.

Kérek részomre I. oszt.
TÖRÖK A. és Tsa uraknak
m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.
() utánvétellel
() kérem
() postautalványval
() küldöm
() mellékelem bankjegyekben (bélyeg)
() A nem tetszős törtelendő.

Pontos cím.

Aphanizon a legjobb folttisztító szer
Kapható:
MÁRKUS SALAMON FIA
cégnél SÜMEGEN.

Bereczky Gyula
csemege-, fűszer- és liszt-kereskedése
SÜMEGEN.

Császárkörte likör, barack, dió, szilva, vanília, cseresznye, állás, maraszkin, különféle pezsgők és rumok, valamint tea a legjutányosabb árban kapható.

Saját termésű rislingi borom literje 72 fillér, burgundi borom literje 80 fillér.

Ementáli, grojer, sárvári romador és imperiál sajt állandóan kapható.

Horvát Gábor
könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése
Sümege.

Elkészít mindenféle
Ugyvédi és közjegyzői nyomtatványokat, műveket, folyóiratokat, eljegyzési és esketési kártyákat, számlákat, gyászlapokat, levélpapír és borítékokat
izléses kivitelben, jutányos áron.
Teljes raktár
körtjegyzői nyomtatványokból.
Sümegei és képes
levelező-lapok dús választékban kaphatók.